

Araştırma Makalesi / Research Article

ENTEĞRE RAPORLAMA KALİTESİNİN FİRMA DEĞERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: BANKACILIK SEKTÖRÜ ÜZERİNE AMPİRİK BİR İNCELEME

Sevgi CENGİZ¹

ÖZET

Bu çalışmada, 2020-2024 yılları arasında banka sektöründe faaliyet gösteren ve entegre rapor yayımlayan 8 bankanın, firma değeri üzerinde entegre raporlama kalitesinin etkisi incelenmiştir. Entegre raporlama kalitesi, Pistoni, Songini ve Bavagnoli (2018) tarafından geliştirilen puanlama sistemiyle, firma değeri ise piyasa temelli bir finansal performans göstergesi olan Tobin Q oranı ile ölçülmüştür. Çalışma, entegre raporlama kalitesinin firma değeri üzerindeki etkisini Türkiye bağlamında ve bankacılık sektörü özelinde nicel verilerle analiz ederek, literatürdeki sektörel boşluğu doldurmakta ve entegre raporlamanın finansal etkilerine yönelik ampirik kanıtlar sunmaktadır. Çalışma bulguları, entegre raporlama kalitesi ile firma değeri arasında genel olarak pozitif bir ilişki olduğunu, ancak bu ilişkinin tüm yıllar için istatistiksel olarak anlamlı olmadığını ve dönemsel olarak değişkenlik gösterdiğini ortaya koymaktadır. Özellikle 2020–2021 döneminde etkinin zayıf kalması COVID-19 kaynaklı belirsizliklerle ilişkilendirilebilirken, 2022 sonrasında entegre raporlama uygulamalarının olgunlaşmasıyla birlikte firma değeri üzerindeki etkinin güçlendiği ve 2024 itibarıyla en belirgin düzeye ulaştığı görülmektedir. Bu sonuçlar, entegre raporlamanın firma değeri üzerindeki etkisinin kısa vadede sınırlı, ancak zaman içinde artan ve stratejik nitelik kazanan bir yapı sergilediğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Finansal Olmayan Raporlama, Entegre Raporlama, Firma Değeri

JEL Sınıflandırması: M4, M40, G3

THE IMPACT OF INTEGRATED REPORTING QUALITY ON FIRM VALUE: AN EMPIRICAL STUDY ON THE BANKING SECTOR

ABSTRACT

This study investigates the impact of integrated reporting quality on firm value for eight banks operating in the banking sector that published integrated reports between 2020 and 2024. The quality of integrated reporting is measured using the scoring methodology developed by Pistoni, Songini, and Bavagnoli (2018), while firm value is evaluated through Tobin's Q ratio, a widely used market-based indicator of financial performance. The study analyzes the impact of integrated reporting quality on firm value using quantitative data within the context of Türkiye and specifically the banking sector, thereby addressing a sectoral gap in the literature and providing empirical evidence on the financial implications

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Kafkas Üniversitesi, Sosyal Bilimler MYO, Kars Türkiye. sevgicengiz36@outlook.com

Bu makaleye yapılacak atıf: Cengiz, S. (2026). Entegre raporlama kalitesinin firma değeri üzerindeki etkisi: bankacılık sektörü üzerine ampirik bir inceleme. *Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi*, 22(1), 271-290. <https://doi.org/10.17130/ijmeb.1693003>

ISSN:2147-9208 E-ISSN:2147-9194

<http://dx.doi.org/10.17130/ijmeb.1693003>

Başvuru Tarihi: 06.05.2025, Yayına Kabul Tarihi: 06.10.2025

Bu eser "Creative Commons Atıf-GayriTicari-4.0 Uluslararası Lisansı" ile lisanslanmıştır.

of integrated reporting. The findings of the study reveal that there is generally a positive relationship between integrated reporting quality and company value, but that this relationship is not statistically significant for all years and varies over time. Specifically, the weak effect during the 2020–2021 period can be attributed to COVID-19-related uncertainties while the effect on company value strengthened after 2022 with the maturation of integrated reporting practices and reached its most pronounced level by 2024. These results indicate that the impact of integrated reporting on company value is limited in the short term but exhibits a structure that increases over time and acquires strategic significance.

Keywords: Non-Financial Reporting, Integrated Reporting, Firm Value

JEL Classification Codes: M4, M40, G3

EXTENDED SUMMARY

In recent years, corporate reporting has undergone a significant transformation in response to growing expectations from stakeholders for transparency, sustainability, and accountability. Integrated reporting (IR) has emerged as a leading framework that combines financial and non-financial information into a cohesive narrative. Unlike traditional financial reporting, integrated reporting presents how an organization creates value over the short, medium, and long term by incorporating environmental, social, and governance (ESG) dimensions alongside financial metrics. This approach facilitates a better understanding of a company's strategic vision, risk management practices, and long-term sustainability.

Integrated reporting is particularly important in industries such as banking, where transparency and stakeholder trust are paramount. Through integrated reports, firms communicate not only their past performance but also their future-oriented strategies, resource allocation decisions, and value creation processes. In this context, the quality of integrated reporting becomes a critical determinant of how effectively a firm conveys its capacity for sustainable value creation.

The present study aims to empirically examine the relationship between integrated reporting quality and firm value. The analysis focuses on a sample of eight banks operating in the Turkish banking sector that published integrated reports between 2020 and 2024. Integrated reporting quality is measured using the scorecard developed by Pistoni, Songini, and Bavagnoli (2018), which evaluates reports based on four key components: background information, content, reliability, and presentation. The scoring system assigns a maximum of 75 points, allowing for a comprehensive assessment that captures both the depth and structure of the reports.

Firm value is operationalized through Tobin's Q ratio, a widely accepted market-based indicator that reflects the relationship between a firm's market value and the replacement cost of its assets. The necessary data were obtained from the Public Disclosure Platform (KAP), the Turkish Integrated Reporting Network (ERTA), the banks' official websites, and their annual reports. The dataset includes both qualitative scores of integrated reporting and quantitative market performance indicators.

The empirical findings reveal a generally positive relationship between integrated reporting quality and firm value. However, the strength and statistical significance of this relationship varied across the five-year study period. In 2020 and 2021, the impact of integrated reporting quality on Tobin's Q was statistically insignificant. This outcome can be attributed to

the early stages of integrated reporting adoption in Turkey, where standardization and reporting maturity had not yet been achieved. Additionally, the uncertainty caused by the COVID-19 pandemic during these years may have distorted the market's response to non-financial disclosures.

In contrast, from 2022 onwards, a statistically significant and positive relationship was observed, indicating that improvements in the quality and consistency of integrated reporting began to be recognized and valued by the market. This progression supports the argument that the effectiveness of integrated reporting is more pronounced in the long term, once firms establish internal reporting mechanisms and stakeholders develop familiarity with non-financial performance indicators.

These results are largely consistent with prior research. Studies by Özçelik et al. (2023), Yücenurşen (2022), Barth et al. (2017), and Lee & Yeo (2016) confirm that integrated reporting positively affects firm performance and market valuation in the long run. On the other hand, studies by Horasan & Tazegül (2021) and Adegboyegun et al. (2020) highlight that the benefits of integrated reporting are not immediately reflected in short-term financial outcomes, which aligns with the findings of the present study during its initial years.

Moreover, the literature emphasizes the multifaceted value of integrated reporting. Beyond its financial implications, integrated reporting improves stakeholder engagement, enhances corporate reputation, and reduces information asymmetry. Yücenurşen (2022) noted that integrated reporting helps reduce information processing costs, particularly in complex informational environments. Similarly, Marrone & Oliva (2020) and Pavlopoulos et al. (2019) found that firm-level characteristics such as leverage, size, and profitability affect both the quality of integrated reports and firms' ability to align with global reporting frameworks.

Another notable finding of this study is the significant variability in integrated reporting quality across banks. While some institutions produced strategically aligned, comprehensive reports that reflected a high level of integration, others published documents that merely fulfilled basic regulatory requirements. This divergence indicates that integrated reporting has not yet reached a standardized or institutionalized form across the Turkish banking sector. Therefore, there is a clear need for regulatory guidance, industry benchmarks, and capacity-building initiatives to enhance reporting consistency and comparability.

This study contributes to the literature in two principal ways. First, it applies a structured and multidimensional scoring model to assess integrated reporting quality in a highly regulated industry. Unlike prior studies that rely solely on binary disclosure indicators or subjective interpretations, this research offers a systematic approach to evaluating both the content and form of integrated reports. Second, it empirically investigates the relationship between reporting quality and firm value using regression analysis supported by robust statistical assumptions, including tests for normality and homoskedasticity.

Despite its contributions, the study has certain limitations. The sample is limited to eight banks, which restricts the generalizability of the findings. Additionally, the analysis focuses solely on the banking sector, a field where regulatory compliance is particularly high and may not reflect practices in more diverse or less regulated industries. Furthermore, the cross-sectional nature of annual regressions may not fully capture the dynamic and cumulative effects of in-

tegrated reporting quality on firm value over time. Future research can address these limitations by adopting panel data models, increasing sectoral diversity, and incorporating additional variables such as ESG performance ratings, digital transformation indices, or board diversity metrics.

In conclusion, the findings of this study underscore the growing importance of integrated reporting as a strategic communication and management tool. As the quality of integrated reporting improves, its impact on firm value becomes more pronounced, particularly in contexts where stakeholders prioritize transparency, sustainability, and long-term thinking. For firms, investing in high-quality integrated reporting is not only a means of compliance but also a mechanism to enhance market valuation, build stakeholder trust, and align corporate strategies with global sustainability goals.

The study further reveals that integrated reporting in Turkey, particularly within the banking sector, is evolving but still lacks full institutionalization. Encouraging greater adoption and standardization of integrated reporting practices—through regulatory frameworks, industry collaboration, and investor engagement—can significantly contribute to the transparency and accountability of financial markets. As integrated thinking becomes embedded within organizational culture, reporting quality will increasingly serve as a signal of managerial competence, strategic clarity, and commitment to value creation.

1. Giriş

Küreselleşme ve teknolojik ilerlemeler, işletmelerin raporlama yöntemlerinde önemli değişikliklere yol açmış; bir yandan finansal olmayan performansın değerlendirilmesi konusunda yeni raporlama ihtiyaçlarının doğmasına zemin hazırlamıştır. Öte yandan artan finansal krizler ve muhasebe skandalları, paydaşların şeffaf kurumsal yönetim anlayışı ve sürdürülebilirlik hedeflerine yönelik taleplerini karşılamak amacıyla bu eksikliklerin giderilmesi gerektiğini ortaya koymuş ve entegre raporlama sürecinin gelişimini hızlandırmıştır.

Entegre raporlama, işletmelerin finansal ve finansal olmayan bilgilerini tek bir rapor altında sunarak, hem kısa hem de uzun vadede değer yaratma süreçlerini ve bu değer in nasıl sürdürüleceğini açıklayan bir kurumsal raporlama biçimidir. Bu raporlama türü, geleneksel finansal raporların işletmelerin değer yaratma kapasitesini yeterince yansıtamaması ve sürdürülebilirlik kavramının ekonomik, çevresel ve sosyal faktörleri de hesaba katma gerekliliği sonucunda gelişmiştir (Marrone & Oliva, 2020). Entegre raporlama, yalnızca finansal verilerin değil, aynı zamanda işletmenin çevresel ve toplumsal etkilerinin de dikkate alındığı, daha kapsamlı bir değer yaratma anlayışını yansıtan bir model olarak öne çıkmaktadır. Bu bağlamda, entegre raporlama işletmelere, paydaşlara değer yaratma ve sürdürülebilirlik açısından daha bütünsel bir bakış açısı sunarak, işletme performansının sadece finansal değil, aynı zamanda sosyal ve çevresel boyutlarını da dikkate almaktadır.

Geleneksel raporlama yöntemlerinin eksikliklerini tamamlayan entegre raporlama, işletmelerin uzun vadeli değer yaratım süreçlerini daha kapsamlı ve anlaşılır bir biçimde ortaya koymakta, finansal ve finansal olmayan (çevresel, sosyal ve kurumsal) bilgilerin bir arada değerlendirilmesini mümkün kılmaktadır.

Entegre raporlamanın gelişmesi ve yaygınlaşması noktasında ise uluslararası düzeyde önemli kurum ve kuruluşlar, kritik rol oynamıştır. Uluslararası Muhasebeciler Federasyo-

nu (IFAC), Küresel Raporlama Girişimi (GRI) ve Uluslararası Entegre Raporlama Konseyi (IIRC), entegre raporlama çerçevesinin gelişiminde ve küresel kabulünde etkili olmuştur. Özellikle IIRC'nin 2013 yılında yayımladığı entegre raporlama çerçevesi, raporlama pratiğinin uluslararası düzeyde daha geniş bir kabul görmesini sağlamış ve günümüze kadar gelişimini sürdürmesine olanak tanımıştır. Bu yönüyle entegre raporlama, geleneksel finansal raporlama sistemlerinin ötesine geçerek, şirketlerin uzun vadeli değer yaratma yeteneklerini daha şeffaf ve kapsamlı biçimde ortaya koymalarına olanak tanır. Özellikle yatırımcılar, düzenleyici otoriteler ve diğer ilgili paydaşlar açısından entegre raporlar, şirketlerin sadece kâr odaklı değil, aynı zamanda sürdürülebilirlik odaklı yönetim anlayışlarını değerlendirebilmek açısından önemli bir veri kaynağı niteliğindedir.

Bu doğrultuda yapılan çalışma, 2020-2024 yılları arasında Türkiye bankacılık sektöründe faaliyet gösteren ve entegre rapor yayımlayan sekiz banka örneğinde, entegre raporlama kalitesinin firma değeri üzerindeki etkisini analiz etmeyi amaçlamakta ve entegre raporlama kalitesinin firma değeri üzerindeki etkisini Türkiye bankacılık sektörü özelinde nicel olarak inceleyerek, sektöre özgü literatüre ampirik katkı sunmaktadır. Çalışmada kullanılan bankacılık sektörü, entegre raporlamanın gönüllülük esasına dayalı olması nedeniyle bu raporu yayımlayan şirket sayısının sınırlı olması göz önünde bulundurularak seçilmiştir. Ayrıca sektör içinde entegre raporlamayı benimseyen şirket oranının yüksek olması ve sektörün homojen yapısı, istatistiksel analizlerin geçerliliği açısından bu tercihi desteklemektedir. Entegre raporlama, yalnızca finansal bilgileri değil, aynı zamanda finansal olmayan çevresel, sosyal ve yönetim (ESG) unsurlarını da bütünsel bir çerçevede sunarak, paydaşlara değer yaratım sürecini daha şeffaf biçimde aktarmayı hedefleyen çağdaş bir kurumsal raporlama yaklaşımıdır. Bu raporlama anlayışı, şirketlerin uzun vadeli stratejik hedeflerine ulaşırken aynı zamanda toplumsal ve çevresel sorumluluklarını da göz önünde bulundurmasını teşvik etmektedir. Bu bağlamda, entegre raporlamanın kalitesi, yalnızca içeriksel zenginlik değil; güvenilirlik, görsel anlatım düzeyi ve stratejik bağlam sunma becerisi gibi çok boyutlu bileşenlerle değerlendirilmelidir.

Çalışmada entegre raporlama kalitesi, Pistoni vd. (2018) tarafından geliştirilen ve dört ana başlık altında (arka plan, içerik, güvenilirlik ve şekil) toplanan bir puanlama sistemi ile ölçülmüştür. Bu sistem, toplam 75 puan üzerinden yapılan değerlendirme ile entegre raporların hem niceliksel hem de niteliksel kalitesini analiz etmeye olanak sağlamaktadır. Firma değeri göstergesi olarak ise, şirketlerin piyasa değeri ile aktiflerinin ikame maliyeti arasındaki oranı yansıtan Tobin Q oranı kullanılmıştır. Veri seti Kamuyu Aydınlatma Platformu (KAP), Türkiye Entegre Raporlama Ağı (ERTA), banka internet siteleri ve yıllık faaliyet raporlarından derlenmiştir.

Analiz kapsamında, yıllık bazda regresyon ve korelasyon analizleri gerçekleştirilmiş; entegre raporlama kalitesi ile firma değeri arasındaki istatistiksel ilişki test edilmiştir. Regresyon analizlerinin geçerliliğini ve sağlamlığını değerlendirmek amacıyla Shapiro-Wilk normallik testi ve Breusch-Pagan homoskedastisite testi uygulanmıştır. Her iki test sonucunda da model varsayımlarının sağlandığı görülmüş; bu da analiz sonuçlarının istatistiksel olarak güvenilir olduğunu göstermiştir. Finansal olmayan bilgilerin finansal bilgiler üzerindeki etkisinin belirlenmesi, bu çalışmanın temel çerçevesini oluşturmuş ve entegre raporlama kalitesinin firma değeri üzerindeki etkisinin belirlenmesi amacıyla yapılan bu çalışmada, banka sektöründe faaliyet gösteren şirketlerde, 2020-2024 yılları arasında entegre rapor yayımlayan ve veri setine

tam erişim sağlanan 8 banka verileri ile korelasyon ve regresyon analizi yapılmıştır. Analiz sonucunda, entegre raporlama kalitesi ile firma değeri arasında genel olarak pozitif bir ilişki bulunmakla birlikte bu ilişkinin tüm yıllar için istatistiksel olarak anlamlı olmadığı ve yıllara göre farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Bu bağlamda, çalışmanın temel konusu olan entegre raporlama kavramı ve gelişim sürecine yer verilmesi, konunun kavramsal çerçevesinin daha iyi anlaşılmasına ve kuramsal temellerinin sağlamlaştırılmasına katkı sağlayacaktır.

Entegre raporlama, 1960'lı yıllara dayanan kurumsal raporlama geleneğinden evrilerek günümüzde önemli bir yönetim aracına dönüşmüştür. Başlangıçta yalnızca finansal bilgilerin sunulduğu raporlar, 1980'li yıllarda çevresel faktörlerin gündeme gelmesi ile birlikte çevresel raporlarla genişlemiş, 2000'li yıllarda ise sürdürülebilirlik raporları da eklenerek, işletmelerin finansal ve finansal olmayan tüm verilerini içeren daha kapsamlı bir rapor haline gelmiştir.

Güney Afrika'da 1994 yılında yayımlanan King Raporu, entegre raporlamanın temeli atmış ve işletmelerin finansal olmayan bilgileri de raporlaması gerektiği vurgulanmıştır. 2010 yılında IIRC, finansal ve sürdürülebilirlik raporlarını birleştirme amacıyla kurulmuş ve 2013 yılında entegre raporlama için gerekli ilkeleri içeren "Uluslararası Entegre Raporlama Çerçevesi"ni yayımlamış, 2014 yılında ise IIRC tarafından "Kurumsal Raporlama Diyaloğu" başlatılmış ve entegre raporlama önemli bir kavram olarak kabul edilmeye başlanmıştır (GRI, 2014).

Türkiye'de ise, entegre raporlama ile ilgili ilk gelişme 2011 yılında, Sürdürülebilir Kalkınma Derneği ve Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği tarafından başlatılmıştır. 2013 yılında, Garanti Bankası ve Çimsa pilot program kapsamında entegre raporlama çalışmaları yapmıştır. 2015 yılında, Türkiye'de ilk Türkçe rehber hazırlanmış ve 2017 yılında ise Entegre Raporlama Türkiye Ağı (ERTA) kurulmuştur. ERTA, "Entegre Düşünce" kavramının yaygınlaştırılmasını ve işletmelerin finansal ve finansal olmayan bilgilerini entegre raporlarla sunmalarını sağlamayı amaçlamaktadır (ERTA, 2022).

Entegre raporlama, Eccles & Saltzman (2011) tarafından, bir organizasyonun yıllık finansal raporları ile kurumsal sosyal sorumluluk veya sürdürülebilirlik raporlarında bulunan finansal olmayan bilgilerin birleştirildiği tek bir rapor sistemi olarak tanımlanmıştır. Abeysekera (2013), entegre raporlamayı, örgütlerin çevresel, sosyal ve ekonomik ortamlarıyla ilgili stratejilerini, performanslarını, yönetim biçimlerini ve hedeflerini gösteren bir rapor türü olarak tanımlamıştır. Garriga (2014) ise entegre raporlama anlayışını, tüm paydaşlara sunulabilecek finansal ve finansal olmayan bilgileri kapsayan detaylı bir finansal paket olarak açıklamıştır.

Entegre raporlama, işletmelerin finansal ve finansal olmayan performanslarını bir arada sunarak daha şeffaf ve hesap verilebilir ve sürdürülebilir bir değer yaratma sürecinin sağlanması noktasında, kapsamlı bir bilgi sunmaktadır. Entegre raporlama, işletmelerin sermaye öğeleri (insan, finansal, sosyal, vs.) ve çevresel faktörleri nasıl etkilediğini açıklayarak daha kapsamlı bir görünüm sunduğunu ifade etmek mümkündür.

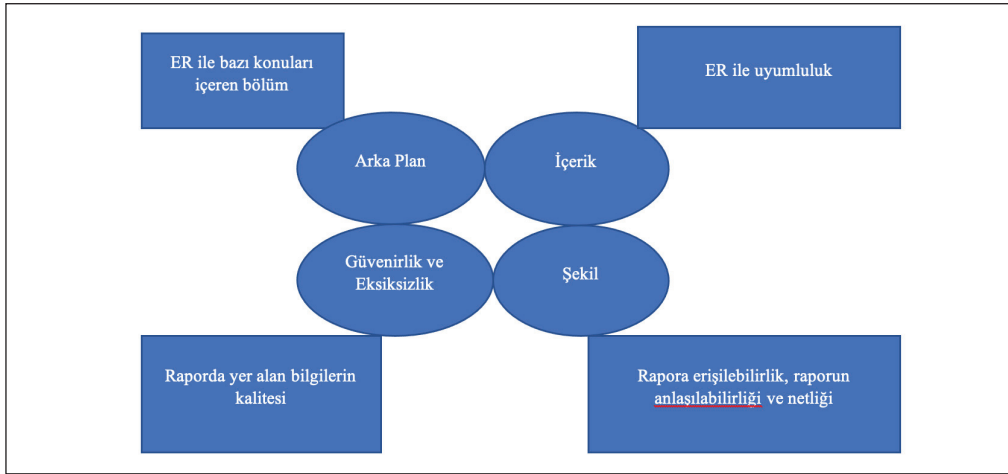
Entegre raporlama, finansal olmayan veriler içerdiğinden, bu verilerin sayısal olarak ifade edilememesi, entegre raporların doğrudan ölçülmesini zorlaştırmıştır. Bu nedenle, entegre raporların kalite değerlendirmesinde Pistoni vd. (2018) tarafından geliştirilen entegre skor kartı puan sistemi, entegre raporlama puanlarının hesaplanmasında kullanılmıştır. Bu bağlamda, entegre raporlama skor kartının temel bileşenleri, alt bileşenleri, puanlama kriterleri ve puan ara-

lıkları hakkında bu bölümde ayrıntılı bilgi verilmesi konunun anlaşılabilirliği açısından önem arz etmektedir.

Hammond & Miles (2004) tarafından önerilen kurumsal raporlama kalitesinin 11 niteliği dikkate alınarak, Pistoni vd. (2018) tarafından bir skor modeli geliştirilerek; bu modelde, kurumsal raporlama kalitesinin 11 niteliği, entegre raporlama skor kartını tanımlayan ve 23 değişkenle ifade edilen dört ana bileşen etrafında oluşturulmuştur.

Entegre raporlama skor kartı olarak ifade edilen bu bileşenler (Pistoni vd., 2018):

Şekil 1: Entegre Raporlama Skor Kart

Kaynak: Pistoni , A., Songini , L., & Bavagnoli, F. (2018). Integrated Reporting Quality: An Empirical Analysis. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 489–507.

Entegre raporlama skor kartını oluşturan dört bileşen ve her bir bileşende yer alan değişkenler için puanlama sistemi Tablo 1’de özetlenmiştir (Pistoni vd., 2018):

Tablo 1: Entegre Raporlama Puanlama Sistemi

Bileşen	Alt Bileşenler (Örnekler)	Puanlama Kriteri	Maksimum Puan
Arka Plan	CEO Açıklamaları, Kurumsal Genel Görünüm	Bilgi varsa: 1 puan, yoksa: 0 puan	7
İçerik	Strateji, İş Modeli, Performans, Sermaye Öğeleri	0 ile 5 arası puanlama	50
Güvenilirlik	İç Denetim, Bağımsız Denetim	Bilgi varsa: 1 puan, yoksa: 0 puan	3
Şekil	Tablo, Grafik, Erişilebilirlik, Sayfa Düzeni	0 ile 5 arası puanlama	15

Entegre raporlama skor kartı dört bileşenden oluşur; arka plan ve güvenilirlik bileşenleri 0-1 puan arasında değerlendirilirken, içerik ve şekil bileşenleri 0-5 puan arasında değerlendirilir. Bu dört bileşen, raporun kalitesini ölçmekte ve toplamda maksimum 75 puan elde edilebilmektedir.

2. Literatür Araştırması

Entegre raporlama ile firma performansı (kârlılık, değer, büyüklük vb.) arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalar, yapıldıkları ülke, sektör ve dönemsel koşullara bağlı olarak farklı sonuçlar ortaya koymaktadır.

Literatürde, entegre raporlamanın firma performansı üzerinde pozitif etkiye sahip olduğunu gösteren çalışmaların yanı sıra, anlamlı bir ilişki tespit edilemeyen ya da etkilerin sınırlı düzeyde kaldığını ortaya koyan araştırmalar da bulunmaktadır. Bu durum, entegre raporlama uygulamalarının kurumsal, yasal ve sektörel bağlama göre farklı şekillerde hayata geçirildiğini ve firmaların entegre raporlama sistemine uyum düzeylerinin çeşitlilik gösterdiğini ortaya koymaktadır. Bu doğrultuda yapılan literatür araştırmasının bulguları şu şekilde özetlenebilir:

Web of Science ve Scopus veri tabanlarında yer alan literatür çalışmaları, entegre raporlamanın firma değeri ve performansı üzerindeki etkisini farklı coğrafyalarda ve sektörlerde çok boyutlu olarak incelemektedir. Birçok çalışma, entegre raporlamanın firma değeri ve performansı üzerinde pozitif etkiler yarattığını ortaya koymuştur. Örneğin; Özçelik vd. (2023) ile Yücenurşen (2022), entegre raporlamanın firma değeri ve performansını artırıcı etkisini vurgulamaktadır. Benzer şekilde, Raimo vd. (2020), Wahl (2020), Lee & Yeo (2016), Obeng vd. (2021), Perera vd. (2020) ile Alotaibi vd. (2025) gibi uluslararası çalışmalar da entegre raporlamanın bilgi değeri, şeffaflık ve sermaye maliyeti üzerindeki olumlu katkıları sayesinde firma değerini artırabildiğini ortaya koymaktadır. Raimo vd. (2020) ise özellikle entegre raporlarda yer alan fikri sermaye açıklamalarının kalitesinin firma değeri üzerindeki etkisini vurgulamışlardır. Velte & Stawinoga (2021), entegre raporlama kalitesi yüksek firmaların daha yüksek piyasa değerine sahip olduğunu belirtirken; Barth vd. (2017) ile Pavlopoulos vd. (2019) de entegre raporlamanın kalitesinin finansal performans üzerinde anlamlı bir etkisi olduğunu ifade etmişlerdir. Ayrıca, Aceituno vd. (2014), aktif büyüklük ve kârlılık ile entegre raporlama arasında pozitif bir ilişki olduğunu tespit etmiştir.

Benzer bulgular Türkiye örnekleminde de görülmektedir. Kızıltan & Doğan (2021), entegre raporlama konusunda, Türk ve yabancı firmalar arasında sektör bazlı farklılıklar bulmuş; çimento sektöründe Türk firmalarının, bankacılıkta ise yabancı bankaların kârlılık açısından daha başarılı olduğunu ifade etmiştir. Yılmaz, Koçak & Demirtaş (2023) da Türkiye’de entegre raporlamanın sermaye maliyetini düşürdüğünü ve firma değerini desteklediğini ortaya koymuştur. Yüksel & Kayalı (2020), entegre raporlamaya uyum düzeyinin zamanla firmaların finansal performansını iyileştirdiğini ifade ederken; Yüksel (2018), Türkiye ve Güney Afrika’daki katılım bankalarının entegre raporlama skorlarıyla firma büyüklüğü ve varlık devir hızı arasında pozitif ilişkiler tespit etmiştir. Alkoyun & Sarı (2021), Türkiye’deki katılım bankalarının entegre raporlamayı “Uluslararası Entegre Raporlama Çerçevesi”ne uygun biçimde gerçekleştirdiğini belirtmiş; Kevser (2020) ise kamu bankalarında uygulamanın mümkün olduğunu ancak standartlaşmanın sağlanamadığını vurgulamıştır.

Bununla birlikte, entegre raporlamanın etkisinin sınırlı veya olumsuz olduğunu belirten çalışmalar da mevcuttur. Horasan & Tazegül (2021), entegre raporlamanın firmaların finansal performansında anlamlı bir etki yaratmadığını ifade etmişlerdir. Benzer şekilde, Adegboye-gun vd. (2020), Nijerya'daki bankalarda entegre raporlamanın kısa vadede firma performansı üzerinde etkili olmadığını ortaya koymuştur. Marrone & Oliva (2020) ise Güney Afrika'daki firmalarda entegre raporlama çerçevesine uyumun kârlılık ve finansal kaldıraç gibi göstergelerle ilişkili olduğunu ancak bu ilişkinin pozitif etkisinin bağlama göre değişebileceğini göstermektedir.

Son olarak, entegre raporlamanın etkisinin belirli faktörler tarafından şekillendirildiğine dair bulgular da dikkat çekicidir. Al Amosh & Al Shammari (2022) ile Alotaibi vd. (2025), CEO'nun dürüstlüğü ya da bütünlüğü gibi üst yönetim özelliklerinin, entegre raporlamanın firma değeri üzerindeki etkisini güçlendiren önemli birer moderatör değişken olduğunu ortaya koymuşlardır. Yücenurşen (2022) ise karmaşık bilgi ortamına sahip firmalarda entegre raporlamanın bilgi işlem maliyetlerini önemli ölçüde azalttığını belirterek, raporlamanın firma içi bilgi yönetimi süreçlerine de olumlu katkı sağladığını öne sürmüştür.

Bu kapsamda literatür, entegre raporlamanın firma değeri ve performansı üzerindeki etkisinin genel olarak olumlu olduğunu, ancak bu etkinin bağlamsal ve yapısal değişkenlere bağlı olarak farklılık gösterebildiğini ortaya koymaktadır.

Entegre raporlama konusunda yapılan çalışmalar dikkate alındığında, bu kavram ile birlikte sıklıkla kullanılan kavramlar aşağıdaki şekilde yer almaktadır:

Şekil 2: Entegre Raporlama Kavramının Kelime Bulutu

Entegre raporlama alanında gerçekleştirilen akademik çalışmalar kapsamında yapılan içerik analizlerinde, MAXQDA yazılımı kullanılarak elde edilen kelime bulutu verileri, bu kavramla birlikte öne çıkan terimlerin büyük ölçüde sürdürülebilirlik, finansal performans, finansal raporlama ve finansal olmayan raporlama ekseninde yoğunlaştığını göstermektedir. Bu bulgular, entegre raporlamanın temel amacının yalnızca finansal verilerin sunumu olmadığını, aynı zamanda işletmenin çevresel ve sosyal etkilerini de bütünsel bir yapıda raporlamayı hedeflediğini ortaya koymaktadır.

Özellikle sürdürülebilirlik kavramının, entegre raporlamayla olan güçlü ilişkisi, bu raporlama modelinin uzun vadeli değer yaratımına odaklanan bir çerçeve sunduğunu göstermektedir. Bu kapsamda, değer yaratımı, kurumsal yönetim, paydaş ilişkileri, şeffaflık, risk yönetimi ve uzun vadeli stratejik planlama gibi kavramlar da analizlerde sıklıkla karşılaşılan diğer önemli bileşenler olarak dikkat çekmektedir. Bu durum, entegre raporlamanın sadece geçmişe dönük bir performans ölçümü değil, aynı zamanda geleceğe dair stratejik bir vizyon sunan, yönetim yapılarıyla bütünlüklü bir karar destek aracı haline geldiğini göstermektedir. Bu bağlamda entegre raporlamanın, şirketlerin hesap verebilirliğini ve kurumsal şeffaflığını artırarak, paydaş güvenliğini tesis etmede stratejik bir rol oynadığı ifade edilebilir. Entegre raporlama, geleneksel raporlama yaklaşımlarına kıyasla daha kapsayıcı bir yapıya sahip olmasıyla, özellikle kurumsal sürdürülebilirlik çabalarının raporlanmasında kritik bir araç haline gelmiştir. Bu doğrultuda, entegre raporlama üzerine yapılan kelime temelli analizler, bu alandaki teorik çerçevenin yalnızca finansal göstergelere değil, aynı zamanda sosyal sorumluluk, çevresel sürdürülebilirlik ve kurumsal yönetim ilkelerine dayalı daha geniş bir değerlendirme sistemine evrildiğini göstermektedir. Yapılan analiz ve konuya ilişkin incelenen araştırmalar sonucunda, entegre raporlamanın hem akademik literatürde hem de uygulamada artan bir öneme sahip olduğu ve giderek daha fazla işletme tarafından benimsenmeye başladığı gözlemlenmektedir.

3. Veri Seti ve Metodoloji

3.1. Araştırmanın Amacı, Yöntemi, Veri Seti ve Sınırlılıkları

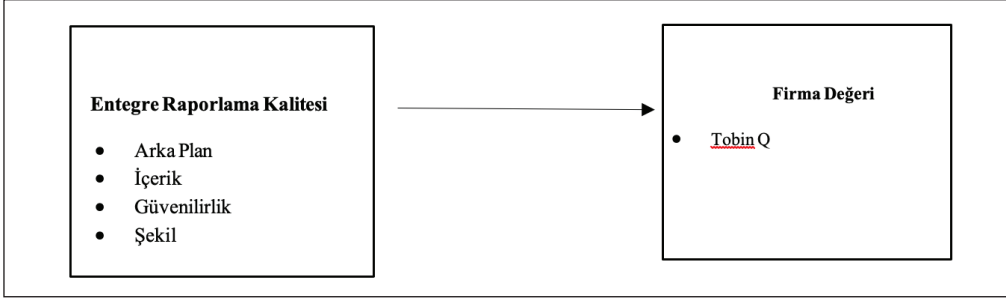
Bu çalışmanın amacı, banka sektöründe faaliyet gösteren firmaların, entegre raporlama kalitesinin firma değeri üzerindeki etkisini incelemektir. Bu doğrultuda, 2020-2024 yılları arasında entegre rapor yayınlayan ve veri setine tam erişim sağlanan 8 banka seçilmiştir. Korelasyon ile regresyon analizinin yapıldığı bu araştırma kapsamında, bankaların entegre raporlarına; KAP, banka web siteleri ve Türkiye Entegre Raporları web sitesi üzerinden erişilmiş, bankaların firma değerine ilişkin verilere ise Finnet aracılığıyla ulaşılmıştır. Korelasyon analizi, değişkenler arasındaki yön ve ilişkinin gücünü belirlemek için kullanılmış; entegre raporlama kalitesi ile Tobin Q arasında pozitif yönlü bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Regresyon analizi ise, entegre raporlama kalitesinin firma değeri üzerindeki etkisini istatistiksel olarak test etmek amacıyla tercih edilmiştir. Analizler, her yıl için ayrı ayrı uygulanmış; modelin geçerliliği ise normallik (Shapiro-Wilk) ve homoskedastisite (Breusch-Pagan) testleri ile sınanmıştır. Elde edilen bulgular, model varsayımlarının sağlandığını ve regresyon sonuçlarının istatistiksel açıdan güvenilir olduğunu göstermiştir. Bankaların entegre raporlama kalitesinin ölçülmesinde, Pistoni vd. (2018) tarafından geliştirilen entegre raporlama puanlama sistemi dikkate alınırken, firma değerinin ölçülmesinde ise Tobin Q oranı vekil olarak alınmıştır. Araştırmada kullanılan firmalar ise TKSB, Vakıfbank, Halkbank, Akbank, Yapı Kredi Bankası, İş Bankası, Garanti Bankası ve Ziraat Bankası'dır.

Çalışmanın sınırlılıkları arasında ilk olarak, entegre raporlamanın yasal bir zorunluluk olmaması nedeniyle şirketlerin bu uygulamayı yeterince benimsememesi yer alırken, entegre raporların özellikle 2020 yılından itibaren yaygınlaşmaya başlaması, önceki yılların analize yeterince dâhil edilememesi diğer sınırlılığını oluşturmuştur. Ayrıca, analiz sonuçlarının tutarlı olabilmesi amacıyla belirli bir sektörün (bankacılık) seçilmiş olması; bu sektörde faaliyet gösteren şirket sayısının azlığı ve entegre rapor yayımlayan şirketlerin sınırlı oluşu da gözlem sayısını azaltan diğer etkenler arasında yer almaktadır.

3.2. Araştırmanın Model ve Hipotezleri

Araştırmanın modeline şekil 3'te yer verilmiştir.

Şekil 3: Araştırmanın Modeli

Araştırmanın hipotezleri ise şöyledir:

H_1 : Entegre raporlama kalitesi, firma değerini pozitif etkilemektedir.

H_{1a} : 2020 yılında, entegre raporlama kalitesi, Tobin Q değerini pozitif etkilemektedir.

H_{1b} : 2021 yılında, entegre raporlama kalitesi, Tobin Q değerini pozitif etkilemektedir.

H_{1c} : 2022 yılında, entegre raporlama kalitesi, Tobin Q değerini pozitif etkilemektedir.

H_{1d} : 2023 yılında, entegre raporlama kalitesi, Tobin Q değerini pozitif etkilemektedir.

H_{1e} : 2024 yılında, entegre raporlama kalitesi, Tobin Q değerini pozitif etkilemektedir.

3.3. Verilerin Analizi ve Bulgular

Bu araştırmada, bağımlı değişken olarak Tobin Q oranı, bağımsız değişken olarak ise entegre raporlama puanları kullanılmıştır. İlk olarak, regresyon analizine ilişkin varsayım testleri uygulandıktan sonra her iki değişken için tanımlayıcı istatistiksel analizler yapılmış; ardından, 2020-2024 yılları arasındaki verilerle, yıllık bazda korelasyon ve regresyon analizleri gerçekleştirilmiştir.

Modelin istatistiksel geçerliliğini belirlemek amacıyla Shapiro-Wilk ve Breusch-Pagan testleri uygulanmıştır.

Tablo 2: Modelin Varsayım Test Sonuçları

Test Türü	p-değeri	Yorum
Shapiro-Wilk (Normallik)	0.558	Normallik varsayımı sağlanmıştır.
Breusch-Pagan (Homoskedastisite)	0.625	Sabit varyans varsayımı sağlanmıştır.

Shapiro-Wilk testi sonucunda elde edilen p-değeri (0.558), artıkların normal dağılım varsayımını reddetmeye yeterli olmadığından, bu varsayımın sağlandığı kabul edilmektedir. Benzer şekilde, Breusch-Pagan testi sonucunda elde edilen p-değeri (0.625), sabit varyans (homoskedastisite) varsayımının geçerli olduğunu göstermektedir. Bu bulgular, kurulan regresyon modelinin temel varsayımlar açısından uygunluğunu ortaya koymakta olup, analiz sonuçlarının güvenilirliğini desteklemektedir.

Tablo 3: Değişkenlerin Tanımlayıcı İstatistikleri

Değişkenler	Firma Sayısı	Minimum	Maximum	Ortalama	Standart Sapma
Tobin Q	8	0.71	2.37	1.04	0.33
Entegre Raporlama	8	45.00	74.00	59.02	7.06

Tablo 3'te yer alan istatistikler doğrultusunda, bankaların 4 yıllık (2020-2024), Tobin Q oranının ortalamasının 1.04 olması, genel olarak bankaların piyasa değerinin firma değerine yakın olduğunu gösterirken, entegre raporlama puan ortalamasının 59.02 olması, bankaların entegre raporlamaya orta seviyede bir uyum gösterdiğini ortaya koymaktadır. Ancak, entegre raporlamanın sahip olduğu yüksek standart sapma değeri (7.06), entegre raporlama uygulamalarında önemli farklılıklar bulunduğunu, bazı bankaların entegre raporlama konusunda daha yüksek uyum gösterdiğini, bazılarının ise daha düşük bir uyum sağladığını göstermektedir.

Tablo 4: 2020 Yılına Göre Değişkenlerin Korelasyon ve Regresyon Analizleri

		Tobin Q		Entegre Raporlama Kalitesi
Tobin Q		1		
Entegre Raporlama Kalitesi		0,64562		1
ANOVA (0,024287)	Katsayılar	Standart Hata	t-istatistiği	p-değeri
Kesişim	1,353522	0,405312	3,339458	0,015622
Entegre Raporlama Kalitesi	0,00662	0,007334	0,90218	0,201723
R²	0,451245	Düzeltilmiş R ²	0,345618	Standart Hata 0,155842 Gözlem 8

Tablo 4'te yer alan analiz sonuçlarının korelasyon değeri (0,64562), Tobin Q ile entegre raporlama kalitesi arasında orta derecede güçlü bir pozitif ilişki olduğunu, Tobin Q arttıkça, entegre raporlama kalitesinin de artma eğiliminde olduğunu göstermektedir. Tablo 5'te yer alan analiz sonuçları regresyon analizi kapsamında değerlendirildiğinde; bağımsız değişkenin bağımlı değişkeni açıklama gücünü gösteren R² değeri, modelin %45,12'lik oran ile orta derecede bir açıklama gücüne sahip olduğunu göstermektedir. Modelin genel anlamlılığını belirleyen ANOVA Sig.(p) değeri sonucunun, anlamlılık düzeyine göre (p=0,02<0,05) istatistiksel olarak anlamlı olduğunu göstermekte olup; entegre raporlama kalitesinin Tobin Q üzerinde anlamlı bir etkisinin olduğu görülmüştür. Entegre raporlama kalitesinin katsayısının (0,00662) pozitif

olduğu ancak p değerinin (0,201723) yüksek olması nedeniyle, H_{1a} hipotezinin reddedildiği görülmüştür. Sonuç olarak, regresyon modelinin genel uyumu ve anlamlılığı iyi olmakla birlikte, entegre raporlama kalitesinin Tobin Q üzerinde anlamlı bir etkisinin olmadığı görülmüştür.

Tablo 5: 2021 Yılına Göre Değişkenlerin Korelasyon ve Regresyon Analizleri

		Tobin Q		Entegre Raporlama Kalitesi
Tobin Q		1		
Entegre Raporlama Kalitesi		0,69427		1
ANOVA (0,02022)	Katsayılar	Standart Hata	t-istatistiği	p-değeri
Kesişim	1,754196	0,708475	2,476017	0,048064
Entegre Raporlama Kalitesi	0,01291	0,012287	1,05089	0,113378
R ²	0,595448	Düzeltilmiş R ²	0,50247	Standart Hata 0,239351 Gözlem 8

Tablo 5'te yer alan korelasyon analizi sonucu (0,69427), Tobin Q ile entegre raporlama kalitesi arasında orta derecede güçlü bir pozitif ilişki bulunduğunu göstermekte ve Tobin Q değerinin artması durumunda, entegre raporlama kalitesinin de artma eğiliminde olduğunu göstermektedir. Tablo 5'te yer alan regresyon analizi sonuçlarına göre, modelin R² değeri 0,595 olarak hesaplanmıştır. Bu sonuç, entegre raporlama kalitesinin Tobin Q üzerindeki değişimin yaklaşık %59,5'ini açıkladığını ve modelin orta düzeyde yüksek bir açıklayıcılığa sahip olduğunu göstermektedir. ANOVA testi sonucu elde edilen p-değeri (0,020) modelin genel anlamda istatistiksel olarak anlamlı olduğunu ortaya koymaktadır. Entegre raporlama kalitesinin katsayısı pozitif yönde (0,01291) olmakla birlikte, bu etkinin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı (0,113) görülmüştür.

Tablo 6: 2022 Yılına Göre Değişkenlerin Korelasyon ve Regresyon Analizleri

		Tobin Q		Entegre Raporlama Kalitesi
Tobin Q		1		
Entegre Raporlama Kalitesi		0,73148		1
ANOVA (0,001438)	Katsayılar	Standart Hata	t-istatistiği	p-değeri
Kesişim	2,009616	1,044229	1,924498	0,102624
Entegre Raporlama Kalitesi	0,01667	0,017558	0,94964	0,038959
R ²	0,710665	Düzeltilmiş R ²	0,637852	Standart Hata 0,31842 Gözlem 8

Yapılan korelasyon analizi sonucunda, Tobin Q ile entegre raporlama kalitesi arasında güçlü ve pozitif bir ilişki (0,731) tespit edilmiştir. Regresyon analizi sonuçlarına göre ise modelin açıklayıcılık gücü yüksek bulunmuştur ($R^2 = 0,711$). ANOVA testi sonucunda elde edilen p-değeri (0,001) modelin istatistiksel olarak anlamlı olduğunu doğrularken, entegre raporlama kalitesine ait katsayının da anlamlı ($\beta = 0,01667$, $p = 0,039$) olduğu görülmüştür. Bu bulgular, entegre raporlama kalitesinin Tobin Q üzerinde pozitif ve anlamlı bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir.

Tablo 7: 2023 Yılına Göre Değişkenlerin Korelasyon ve Regresyon Analizleri

		Tobin Q		Entegre Raporlama Kalitesi
Tobin Q		1		
Entegre Raporlama Kalitesi		0,79241		1
ANOVA (0,00231)	Katsayılar	Standart Hata	t-istatistiği	p-değeri
Kesişim	2,36022	1,555724	1,51712	0,180028
Entegre Raporlama Kalitesi	0,0214	0,025501	0,83929	0,033467
R^2	0,820506	Düzeltilmiş R^2	0,714409	Standart Hata 0,302805 Gözlem 8

Yapılan korelasyon analizi, Tobin Q ile entegre raporlama kalitesi arasında çok güçlü ve pozitif bir ilişki (0,792) olduğunu ortaya koymakta ve Tobin Q arttıkça entegre raporlama kalitesinin de arttığını göstermektedir. Regresyon analizine göre modelin açıklayıcılığı çok yüksek ($R^2 = 0,821$) olduğundan, entegre raporlama kalitesinin Tobin Q üzerindeki etkisinin anlamlı ve güçlü olduğunu ifade etmek mümkündür. Modelin genel geçerliliği ANOVA testiyle doğrulanmış ($p = 0,002$) ve bağımsız değişkenin katsayısı istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($\beta = 0,0214$; $p = 0,033$). Elde edilen sonuçlar, entegre raporlama kalitesinin finansal performans göstergesi olan Tobin Q üzerinde pozitif ve anlamlı bir etkiye sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

Tablo 8: 2024 Yılına Göre Değişkenlerin Korelasyon ve Regresyon Analizleri

		Tobin Q		Entegre Raporlama Kalitesi
Tobin Q		1		
Entegre Raporlama Kalitesi		0,81954		1
ANOVA (0,010395)	Katsayılar	Standart Hata	t-istatistiği	p-değeri
Kesişim	3,066917	2,347627	1,306391	0,239261
Entegre Raporlama Kalitesi	0,03056	0,037001	0,82602	0,000395
R^2	0,80210	Düzeltilmiş R^2	0,74754	Standart Hata 0,522625 Gözlem 8

2024 yılına ait analiz sonuçları, Tobin Q ile entegre raporlama kalitesi arasında güçlü ve pozitif bir ilişki (0,820) olduğunu göstermektedir. Yapılan regresyon analizinde modelin açıklayıcılığı yüksek ($R^2 = 0,802$) bulunarak entegre raporlama kalitesinin Tobin Q üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olduğunu ortaya koymuştur. ANOVA sonucunda elde edilen p-değeri ($p = 0,010$) modelin istatistiksel olarak anlamlı olduğunu teyit ederken, regresyon katsayısı ($\beta = 0,03056$; $p = 0,000$) bu ilişkinin pozitif ve anlamlı olduğunu doğrulamaktadır. Bu bulgular, entegre raporlama kalitesinin finansal performans üzerinde dikkate değer bir etkisi olduğunu ortaya koymaktadır.

3.4. Bulgular ve Tartışma

Yapılan analizler sonucunda hipotezlerin kabul/red durumu şöyledir:

Tablo 9: Hipotez Sonuçları

HİPOTEZLER	KABUL/RET
H _{1a} : 2020 yılında, entegre raporlama kalitesi, Tobin Q değerini pozitif etkilemektedir.	Ret
H _{1b} : 2021 yılında, entegre raporlama kalitesi, Tobin Q değerini pozitif etkilemektedir.	Ret
H _{1c} : 2022 yılında, entegre raporlama kalitesi, Tobin Q değerini pozitif etkilemektedir.	Kabul
H _{1d} : 2023 yılında, entegre raporlama kalitesi, Tobin Q değerini pozitif etkilemektedir.	Kabul
H _{1e} : 2024 yılında, entegre raporlama kalitesi, Tobin Q değerini pozitif etkilemektedir.	Kabul

Regresyon analizi sonucuna göre, entegre raporlama kalitesi ile Tobin Q arasında 2020 ve 2021 yıllarında anlamlı bir etki görülmezken, 2022, 2023 ve 2024 yıllarında bu etkinin anlamlı ve pozitif olduğu görülmüştür. Yapılan korelasyon analizi sonucuna göre entegre raporlama kalitesi ile Tobin Q arasında güçlü ve pozitif bir ilişki olduğu ve entegre raporlama kalitesindeki artışın, Tobin Q değerini artırdığına ulaşılmıştır.

Çalışmada ulaşılan bulgular, entegre raporlama kalitesinin firma değeri üzerinde zamanla güçlenen pozitif bir etkiye sahip olduğunu ortaya koymakta ve bu yönüyle mevcut literatürle büyük ölçüde örtüşmektedir. Özellikle Özçelik vd. (2023), Yücenurşen (2022), Lee & Yeo (2016) ile Barth vd. (2017) gibi araştırmalarda, entegre raporlamanın firma değerini artırıcı etkisi vurgulanmış; bu da çalışmanın 2022 sonrası yıllarda elde ettiği anlamlı sonuçlarla paralellik göstermektedir.

Bununla birlikte, analiz kapsamında 2020 ve 2021 yıllarında ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmamış, bu durum ise Horasan & Tazegül (2021) ile Adegboyegun vd. (2020) gibi çalışmalarda ifade edilen kısa vadede sınırlı etki bulgularıyla örtüşmektedir. Bu bağlamda, entegre raporlamanın firma değerine etkisinin zamana yayılı ve olgunlaşma sürecine bağlı olduğu söylenebilir.

Ayrıca, entegre raporlama uygulamalarındaki kalite farklılıkları, Yüksel (2018) ve Kevser (2020) tarafından ortaya konan sektör ve kurum bazlı çeşitlilikle uyumludur. Dolayısıyla, çalışmanın bulguları literatürdeki genel eğilimleri destekler nitelikte olup, entegre raporlamanın stratejik katkısının özellikle uzun vadede belirginleştiğini göstermektedir.

2020 ve 2021 yıllarında entegre raporlama kalitesinin firma değeri üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin gözlemlenmemesi, büyük ölçüde COVID-19 pandemisinin etkiliyle açıklanabilir. Bu dönemde şirketler, finansal açıdan ciddi zorluklar yaşamış ve önceliklerini kriz yönetimi ile operasyonel sürdürülebilirliğe yöneltmiştir. Dolayısıyla bu yıllar, birçok işletme açısından bir toparlanma süreci olarak değerlendirilmiş; entegre raporlamaya yeterli kaynak ve dikkat ayrılamamıştır. Ayrıca, entegre raporlama uygulamalarının bu dönemlerde henüz yeterince benimsenmemesi, uygulamada çeşitli eksikliklerin bulunması ve raporlamanın stratejik önemi konusunda farkındalığın sınırlı olması da bu etkinin ortaya çıkmamasında etkili olmuştur. Buna karşın, 2022, 2023 ve 2024 yıllarında entegre raporlamanın firma değeri üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etki göstermesi, bu raporlama yaklaşımının zamanla daha fazla önem kazanması, şirketler tarafından daha geniş ölçekte benimsenmesi ve hem içerik hem de sunum açısından daha sistematik ve etkin şekilde uygulanmaya başlanmasıyla ilişkilendirilebilir. Bu bulgular, entegre raporlamanın kurumsal karar alma süreçlerindeki ağırlığının zamanla arttığını ve bu gelişimin firma değerine olan katkısını daha görünür hale getirdiğini ortaya koymaktadır.

Çalışmanın bulguları, yalnızca nicel performans ilişkilerini ortaya koymakla kalmamakta, aynı zamanda entegre raporlamanın sermaye piyasalarında nasıl algılandığına dair önemli çıkarımlar sunmaktadır. Entegre raporlamanın firma değeri üzerindeki etkisinin zamanla artması, bu raporların yalnızca bilgi sunma işleviyle sınırlı olmadığını, aynı zamanda yatırımcıların güvenini ve kurumsal itibarı güçlendiren stratejik bir iletişim aracı olarak değerlendirildiğini göstermektedir. Özellikle 2022 sonrası dönemlerde entegre raporlamanın içeriksel kalitesindeki artış, piyasa tarafından daha fazla dikkate alınmış ve firmaların değerlemesinde etkili bir faktör haline gelmiştir. Bu bağlamda entegre raporlar, finansal performansın ötesinde firmaların sürdürülebilirlik taahhütlerini ve uzun vadeli vizyonlarını yansıttığı için, yatırımcılar açısından karar alma süreçlerinde giderek daha fazla başvurulacak bir kaynak niteliği kazanmıştır.

5. Sonuç

Günümüzde işletmelerin yalnızca finansal performanslarıyla değil, aynı zamanda çevresel, sosyal ve yönetim (ESG) alanlarındaki sorumluluklarıyla da değerlendirilmesi, kurumsal raporlama anlayışında köklü bir dönüşümü beraberinde getirmiştir. Bu dönüşümün merkezinde yer alan entegre raporlama, finansal ve finansal olmayan bilgileri bütüncül bir yapı içerisinde sunarak, işletmelerin sürdürülebilir değer yaratma süreçlerini daha şeffaf ve anlaşılır bir biçimde kamuoyuna aktarmasını amaçlamaktadır. Geleneksel raporlama araçlarından farklı olarak entegre raporlama, şirketin iş modeli, stratejik hedefleri, risk yönetimi ve kaynak kullanımı gibi uzun vadeli başarıyı etkileyen faktörleri tek bir belgede birleştirerek hem yatırımcıların hem de diğer paydaşların bilgi ihtiyacını daha etkin biçimde karşılamaktadır. Bu bağlamda, entegre raporlamanın kalitesi, yalnızca içerik yoğunluğuyla değil, aynı zamanda güvenilirlik, bütünsellik ve stratejik tutarlılık gibi unsurlarla da ölçülmektedir. Entegre raporlama yalnızca kurumsal performansın görünürliğini artırmakla kalmayıp; aynı zamanda firmaların uzun vadeli stratejik planlamalarını, değer yaratma süreçlerini ve paydaşlarla olan ilişkilerini daha şeffaf ve bütüncül bir şekilde sunmalarına imkân tanımaktadır. Entegre raporlar sayesinde, yatırımcılar ve diğer paydaşlar firmaların finansal verilerinin ötesinde, çevresel ve sosyal sorumluluklara ne ölçüde önem verdiklerini, kaynaklarını nasıl yönettiklerini ve sürdürülebilir büyüme hedeflerini nasıl şekillendirdiklerini değerlendirme fırsatı bulmaktadır. Bu bağlamda entegre rapor-

lamanın kalitesi, yalnızca raporda yer alan bilgilerin çeşitliliğiyle değil; bu bilgilerin stratejik tutarlılığı, açıklık düzeyi ve karar vericiler için taşıdığı anlam değeriyle de doğrudan ilişkilidir.

Bu doğrultuda yapılan çalışmada, 2020-2024 yılları arasında gerçekleştirilen analizlerle, entegre raporlama kalitesi ile firmaların piyasa temelli finansal performans göstergesi olan Tobin Q arasındaki ilişki ele alınmıştır. Elde edilen bulgular, yıllar içinde değişim gösterse de, genel olarak entegre raporlama kalitesinin Tobin Q üzerinde olumlu bir etki yarattığını ortaya koymaktadır.

2020 yılında, entegre raporlama kalitesinin firma değeri üzerindeki etkisi istatistiksel olarak anlamlı bulunmamış, ancak 2021 ve 2022 yıllarında bu ilişki güçlenmiş, özellikle 2022’de istatistiksel olarak anlamlı bir etki gözlemlenmiştir. 2023 ve 2024 yıllarında ise bu etki daha belirginleşmiş ve 2024 itibarıyla en güçlü ilişki tespit edilmiştir. Bu bulgular, entegre raporlamanın zaman içinde kurumsal stratejilerle daha uyumlu hale geldiğini ve firmaların piyasa değerine olan katkısının arttığını göstermektedir.

Çalışmanın bulguları, özellikle 2020 ve 2021 yıllarında entegre raporlama kalitesinin finansal performans üzerinde anlamlı bir etki göstermemesi, COVID-19 pandemisinin firmaların operasyonel ve finansal önceliklerini derinden etkilemesi ile ilişkilendirilebilir. Pandeminin getirdiği belirsizlik ve kriz yönetimi önceliği, entegre raporlama uygulamalarının etkinliğini sınırlamış, dolayısıyla bu dönemde raporlama kalitesinin firma değerine katkısı zayıf kalmıştır.

Ancak, 2022 yılından itibaren entegre raporlama uygulamalarının hem içerik hem de uygulama bakımından gelişmesi, bu tür raporlamaların daha stratejik bir araç haline gelmesi, firmanın piyasa değeri üzerindeki etkisini güçlendirmiştir. 2024 yılı itibarıyla, entegre raporlama kalitesinin firmaların piyasa değeri üzerinde daha belirgin ve güçlü bir etkiye sahip olduğu gözlemlenmiştir.

Bankacılık sektöründeki entegre raporlama kalitesini şekillendiren faktörler yalnızca COVID-19 ile sınırlı kalmamaktadır. Döviz kurları, faiz oranları ve ekonomik büyüme gibi makroekonomik değişkenler, aynı zamanda hükümet politikaları ve düzenlemeler de önemli bir etkiye sahiptir. Finansal raporlama standartlarındaki değişiklikler ve şeffaflık gereksinimlerinin artışı, bankaların raporlama süreçlerini doğrudan etkilemektedir. Ayrıca, dijitalleşme, fintech inovasyonları ve sürdürülebilirlik beklentilerinin artışı, bankaların entegre raporlama stratejilerini yeniden şekillendirmektedir. Bu dışsal faktörler, bankaların finansal performansını ve raporlama kalitesini etkileyerek sektörün genel uygulamalarında belirgin değişimlere yol açmaktadır.

Elde edilen bulgular doğrultusunda, entegre raporlamanın kurumsal karar alma süreçlerine daha etkin biçimde entegre edilmesi gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Özellikle düzenleyici kurumlar ve sektör temsilcileri, entegre raporlamaya yönelik standartların oluşturulması, uygulama rehberlerinin yayımlanması ve kurumlar arası iyi uygulama örneklerinin paylaşılması yoluyla bu sürecin kurumsallaşmasını teşvik etmelidir. Ayrıca, bankalar ve diğer finansal kuruluşlar için entegre raporlama, yalnızca bir yükümlülük değil, uzun vadeli rekabet avantajı sağlayan bir fırsat olarak değerlendirilmelidir. Bu bağlamda, kurum içi kapasite geliştirme çalışmaları, çalışan farkındalığı ve teknolojik altyapı yatırımları entegre raporlama kalitesini artıracak temel unsurlar arasında yer almaktadır.

Çalışmada entegre raporlama kalitesinin firma değeri üzerindeki etkisinin yıllar içinde güçlendiği görülmüştür. Bu bulgu, entegre raporlamanın zamanla kurumsal yapılara yerleşmesiyle daha etkili hâle geldiğini savunan Lee & Yeo (2016), Barth vd. (2017) ve Özçelik vd. (2023) gibi çalışmalarla örtüşmektedir. Öte yandan, 2020–2021 yıllarında ilişkinin zayıf olması, entegre raporlamanın Türkiye’de henüz yeterince kurumsallaşmaması ve pandemi etkileriyle açıklanabilir. Bu durum, entegre raporlamanın kısa vadede sınırlı etki yaratabileceğini belirten Horasan & Tazegül (2021) ve Adegboyegun vd. (2020) ile paralellik göstermektedir.

Bu araştırma, entegre raporlama kalitesinin firma değeri üzerindeki etkisini inceleyen sınırlı sayıdaki çalışmalardan biri olarak, literatüre özgün bir katkı sunmaktadır. Özellikle bankacılık gibi yoğun düzenlemeye tabi sektörlerde, finansal ve finansal olmayan bilgilerin bütüncül değerlendirilmesi yoluyla şirket değerinin nasıl etkilendiğini ortaya koyması bakımından önemlidir. Bu yönüyle çalışma, entegre raporlamanın yalnızca içeriksel bir sunum aracı olmadığını, aynı zamanda yatırımcı davranışlarını ve piyasa algılarını şekillendiren stratejik bir iletişim mekanizması olduğunu da göstermektedir.

Sonuç olarak, entegre raporlama kalitesinin uzun vadede finansal performans üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ve firmaların bu tür raporlamaları daha geniş bir perspektifte benimsemeleri gerektiği anlaşılmaktadır. Bu çalışma, entegre raporlamanın yalnızca finansal olmayan bilgilerin aktarımıyla sınırlı kalmadığını, aynı zamanda firmanın piyasa değeri üzerinde stratejik bir etkisi olduğunu da vurgulamaktadır. Gelecekteki araştırmalarda, daha geniş bir örneklem ve farklı sektörlerde yapılan dinamik analizler, entegre raporlamanın etkilerinin zaman içindeki değişiminin daha iyi anlaşılmasına olanak tanıyacaktır.

Katkı Oranı Beyanı

Çalışma tek yazar tarafından yazıldığı için katkı oranının tamamı yazara aittir.

Çıkar Çatışması Beyanı

Bu çalışmada herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Kaynakça

- Abeysekera, I. (2013). A template for integrated reporting. *Journal of Intellectual Capital*, 14(2), 227-245. <https://doi.org/10.1108/14691931311323869>
- Adegboyegun, A. E., Alade, M. E., Ben-Caleb, E., Ademola, A. O., Eluyela, D. F., & Oladipo, O. A. (2020). Integrated reporting and corporate performance in Nigeria: Evidence from the banking industry. *Cogent Business & Management*, 7(1), 1736866. <https://doi.org/10.1080/23311975.2020.1736866>
- Al Amosh, H., & Al Shammari, B. (2022). Integrated reporting and firm value: moderating role of CEO integrity in the context of GCC countries. *International Journal of Corporate Social Responsibility*, 7(1), 1-19. <https://doi.org/10.1186/s40991-022-00109-2>
- Alkoyun, A., & Sarı, E. S. (2021). Entegre raporlamaya uygunluğu açısından katılım bankalarının faaliyet raporlarının incelenmesi. *Hitit Sosyal Bilimler Dergisi*, 14(2), 338-359. <https://doi.org/10.17218/hititsbd.974729>
- Alotaibi, M., Abdulrahman, R., & ElHelaly, M. (2025). Integrated reporting and firm value: Moderating role of CEO integrity in the context of GCC countries. *Cogent Business & Management*, 12(1), 2462273. <https://doi.org/10.1080/23311975.2025.2462273>

- Barth, M. E., Cahan, S. F., Chen, L., & Venter, E. R. (2017). The economic consequences associated with integrated report quality: Capital market and real effects. *Accounting, Organizations and Society*, 62(2017) 43-64. <https://doi.org/10.1016/j.aos.2017.08.005>
- Eccles, R. G., & Saltzman, D. (2011). Achieving sustainability through integrated reporting. *Stanford Social Innovation Review*, 9(3), 56-61. <https://doi.org/10.48558/7XS8-MX90>
- Entegre Raporlama Türkiye (ERTA). <https://www.entegreraporlamatr.org/tr/entegre-raporlama/turkiyede-yayimlanan-entegre-raporlar.aspx>. Erişim Tarihi: 16.04.2025
- Garriga, E. (2014). Beyond stakeholder utility function: Stakeholder capability in the value creation process. *Journal of Business Ethics*, 120, 489-507.
- Hammond, K., & Miles, S. (2004). Assessing quality assessment of corporate social reporting: UK perspectives. *Accounting Forum*, 28(1), 61-79. <https://doi.org/10.1016/j.accfor.2004.04.005>
- Horasan, E., & Tazegül, S. (2021). Entegre raporlamanın şirketlerin finansal performansları üzerindeki etkisi. *Journal of Research in Business*, 6(1), 141-163. Doi: 10.29228/JRB.8
- Kevser, M. (2020). Entegre raporlama ve kamu bankalarında uygulanabilirliği üzerine karşılaştırmalı bir araştırma. *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 12(4), 4231-4251. <https://doi.org/10.20491/isard-er.2020.1102>
- Kızıltan, B., & Doğan, D. U. (2021). Kurumsal raporlamanın gelişimi: Entegre raporlama. *Uluslararası İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 7(1), 62-78. <https://doi.org/10.29131/uiibd.939140>
- Lee, K. W., & Yeo, G. H. H. (2016). The association between integrated reporting and firm valuation. *Review of Quantitative Finance and Accounting*, 47, 1221-1250. <https://doi.org/10.1016/j.jaccpub-pol.2016.05.001>
- Marrone, A., & Oliva, L. (2020). Is ESG Disclosure a means to respond to catastrophic events? A case study analysis. *International Journal of Business and Management*, 15(11), 53-11. doi:10.5539/ijbm.v15n11p53
- Obeng, S., Amankwah-Amoah, J., & Yamoah, S. (2021). Archival research on integrated reporting: A systematic review of main drivers and the impact of integrated reporting on firm value. *Journal of Management and Governance*, 25(3), 889-912. <https://doi.org/10.1007/s10997-021-09582-w>
- Özçelik, H., Köse, E., & Bekci, İ. (2023). Entegre raporlama kalitesi ve finansal performans ilişkisi: Bist çimento sektörü üzerine bir araştırma. *Mali Çözüm Dergisi*, 33(180), 1727-1752.
- Pavlopoulos, A., Magnis, C., & Iatridis, G. E. (2019). Integrated reporting: An accounting disclosure tool for high quality financial reporting. *Research in International Business and Finance*, 49(2019), 13-40. <https://doi.org/10.1016/j.ribaf.2019.02.007>
- Perera, R. M. D., Weerakkody, L. P. C., & Perera, G. D. N. (2020). Does integrated reporting enhance the value relevance of information? Evidence from Sri Lanka. *Sustainability*, 12(19), 8183. <https://doi.org/10.3390/su12198183>
- Pistoni, A., Songini, L., & Bavagnoli, F. (2018). Integrated reporting quality: An empirical analysis. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 25(4), 489-507. Doi: 10.1002/csr.1474
- Raimo, N., Riso, P., Vitolla, F., & Polcini, P. T. (2020). Intellectual capital disclosure in integrated reports: The effect on firm value. *Technological Forecasting and Social Change*, 161, 120311. <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2020.120311>
- Raimo, N., Vitolla, F., & Mazzù, S. (2020). Intellectual capital disclosure in integrated reports: The effect on firm value. *Journal of Business Research*, 116, 292-301. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2020.05.003>

- Velte, P., & Stawinoga, M. (2021). Determinants of Companies that Disclose High-Quality Integrated Reports. *Sustainability*, 13(13), 7114. <https://doi.org/10.3390/su13137114>
- Wahl, A. (2020). Voluntary adopters of integrated reporting – Evidence on forecast accuracy and firm value. *Business Strategy and the Environment*, 29(6), 2434–2449. <https://doi.org/10.1002/bse.2519>
- Yücenurşen, M. (2022). Türkiye’de yayınlanan entegre raporların kalitesi ve firma değeri ilişkisi. *Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 24(42), 343-358.
- Yüksel, F. (2018). Entegre raporlama ve finansal performans ilişkisi: Türkiye ve güney Afrika katılım bankaları üzerinde bir araştırma. *Kırklareli Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 7(2), 1-17.
- Yüksel, F., & Kayalı, C. A. (2020). Entegre raporlama ilkelerinin finansal performansa etkisi: Bist banka endeksi üzerinde bir araştırma. *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 22(Özel Sayı), 65-80. <https://doi.org/10.31460/mbdd.647411>